

Psalm 75: *Confitebimur tibi.*

(Voor de koorleider, 'Verderf niet';
een muziekstuk, v. Asaf, een zang.)

*Ik maak muziek
voor Jacobs God.*

Na vierenzeventig psalmen
moet ik bekennen, God, dat ik behoorlijk
op je ben afgeknapt.

In die psalmen te jouwer ere wordt gevraagd
hoofden te klieven, steden te vernietigen,
van een booswicht de armen te breken.
'Keren zullen booswichten terug naar de hel.
Over bozen laat hij regenen
kolen van vuur en zwavel.'

Wat is dit allemaal? Is dit die beroemde
literatuur met eeuwigheidswaarde?

Ik ben gek op alliteraties en assonanties,
dol op mooie metaforen, geef mij maar
een goed gevonden rime riche, of desnoods
een ollekebolleke. Maar tot nu toe lees ik

vooral angst, wreedheid, strijd, wraak,
dankbaarheid voor het pure overleven
ten koste van anderen. Al moet ik toegeven
dat het soms mooi opgeschreven is.

Dus, God, ik hoop dat je me in de volgende
vijfenzeventig psalmen, laat zien

de schoonheid van het leven, de waarde van
liefde, de troost van muziek,
en dat de vorm
die inhoud dient.